

som er fuldt tilfredsstillende. Jeg kan godt indse, at det kunde have Fordele i visse Henseender, at enkelte hdlige Sogne i den nuværende Jurisdiktion ogsaa bleve henlagte til Frederiksbunds Jurisdiktion. Men paa den anden Side medfører dette ogsaa nogle Ulemper, der ikke maa overses, og jeg tror i det hele taget, at skulde vi tage det Hensyn at henlægge de forskellige Distrikter og Kommuner omkring i Landet til den Jurisdiktion, som ligger dem nærmest, vilde Omdelingen af Kommunerne, hvad Jurisdiktionsforholdene angaa, blive meget betydelig; det er noget, man slet ikke kan vente lader sig gennemføre. Jeg er derfor af den Formening, at vi meget vel kunne blive ved det af Regeringen fremsatte Forslag. Der kunde være flere Enkeltheder, som der kunde være Anledning til at udtale sig om, men da jeg har Grund til at antage, at dette Forslag vil blive henvist til et Udvalg og der vil blive Genstand for nærmere Undersøgelse og Drøftelse, og man først derefter kan danne sig et sikrere Skøn og udtale sig med større Sikkerhed om alle Enkeltheder, som der kunde være Tale om at tage op, skal jeg med disse lidt forbeholdne Bemærkninger i øvrigt ikke udtale noget paa dette Stadium af denne Sags Behandling.

Jusititsministeren (Kelleman):

Det vil kunne forstaaes, og det udtalte jeg ogsaa i det andet Ting, at naar et Forslag af denne Art skal fremlægges, og Spørgsmaalet bliver, hvilke Sogne der skulle høre til den ene og hvilke til den anden Jurisdiktion, ligger det nærmest for Ministeriet, der ikke særlig kender de lokale Forhold, at følge Amtsrådets Jusitits, og da naturligvis dets Flertal, som i det hele taget maa være det, der kommer i Betragtning. Naar der er Tale om en Korporations Mening, hvad enten det er en Ret eller en administrativ Myndighed, saa er Flertallets Mening at betragte som Jusititsmens Mening. At det altsaa under alle Forhold laa nærmest for Ministeriet at fremsætte Forslaget, som jeg gjorde, tror jeg, at man vil erkende, og det har jeg tilladt mig at gøre opmærksom paa i det andet Ting. Men samtidig dermed har jeg ogsaa udtalt, at det ikke for mig spillede Hovedrollen, hvorledes disse Sogne bleve fordelte, at jeg, hvis begge Rigsdagens Afdelinger skulde ønske en anden Fordeling end den, jeg har foreslaaet, ikke vilde vægre mig ved at gaa ind derpaa, idet jeg fremhævede, at fra Jusititsministeriets Synspunkt var det jo Hovedsagen at faa Forholdene ordnede paa den Maade, som den offentlige Tjeneste,

Forretningernes Besørgelse, var bedst tjent med. De nuværende Forhold i Frederiksborg Amt ere jo saaledes, at der er en Embedsmand, der er Byfoged i Hillerød og Birkedommer i Frederiksborg Birk, og en anden Embedsmand, der er Birkeskriver i Birket og Bykskriver i Byen, og det, det har givet Stødet til, at denne Sag er kommen frem netop nu, er den Omstændighed, at der er indtraadt Balance for nogen Tid siden i Skrivereembedet, saaledes at man derved altsaa har faaet friere Hænder til at omordne Forholdet. Fra Forretningernes Standpunkt tror jeg, at der er noget vundet, at det er hensigtsmæssigere i Betragtning af, at det nuværende forenede Embede som Byfoged i Hillerød og Birkedommer i Frederiksborg Birk er et meget udstrakt og besværligt Embede, at faa denne Forandring gjort. Den ene af disse Embedsmænd, der nu ere der, bliver saa Birkedommer og Birkeskriver, og den anden bliver Byfoged og Bykskriver. Det er det, som fra Jusititsministeriets Standpunkt er Hovedsagen ved Lovforslaget, at faa denne Reform iværksat, og den vil kunne iværksettes uden Udgift for Statskassen, da det jo er paatænkt, at disse Embedsmænd skulle beholde samme Lønning, som de have nu, det vil sige, at den Lønning, der nu tilkommer Birkedommeren eller Byfogden, skal Birkedommeren i Frederiksborg Birk beholde, og at den, der nu tilkommer Birkeskriveren, Bykskriveren, skal Byfogden i Hillerød By have. Det er ogsaa temmelig nødvendigt, at Forholdene maa ordnes paa denne Maade, thi det er jo paatænkt — det hører til de Forberedelser, der ere gaede forud, og den Embedsmand, der for Tiden er Birkedommer og Byfoged, har samtykket dertil — at han afgiver Byfogedembedet, men naturligvis saaledes, at han ikke taber i Indtægter, og desuden denne Forandring skal realiseres nu, saa længe denne Embedsmand er i Embedet — han er ikke just nogen meget gammel Mand — saa maa det i den Henseende være paa den Maade, som det er foreslaaet i Lovforslaget. Den eneste Udgift for Statskassen er maaske et Par Hundrede Kroner mere endnu til Kontorholdsvederlag, men det er en meget stor Bagatel og bør derfor formentlig ikke komme i Betragtning, naar der virkelig vinder noget ved Ordningen. — Hvad angaar det Spørgsmaal, der er rejst om de tre Sogne, der høre til Kjøbenhavns Amt, men under Horns Herred, og som ønske at blive henlagte under Lejre Herred og saa Tingsted i Roskilde, skal jeg bemærke, at der slet ikke er Tale om, at det fra min Side møder nogen Modstand.